

ფანტაზია

№ 9
(35)

24-30 მარტი

ი/ს „ფანტაზიის“ ყოველკვირეული უპეცნებით-გასართობი გაზეთი.

1997 წელი

„კასანდრა“

შემდეგ ნომერში შემოგთავაზებთ ინტერვიუს კასანდრას როლის შემსრულებელთან,

კორაიმა ტორესთან

27 მარტი – თეატრის საერთაშორისო დღე (ერთობ) თეატრალური კროსვორდი

ვიქტორინა
ის ვინც პირველი გამოიცნობს, თუ ვინ „იმალე“ კროსვორდის უკან, მიიღებს 5 ლარს.

	1	2	3		4	5	6	
7					8			9
						10		
11					12	13		
			14		15			
16	17			18			19	
20			21				22	
					23			
24				25				
			26			27	28	29
30						31		
32			33			34		

თარგუმად: 5. ქიჩელისეული გასცენიერებული პერსონაჟი; 7. ქართველი თეატრალური რეჟისორი; 10. ავტორი პიესის „ფსკერზე“; 11. მკვიდრი მოსახლე; 12. ძველინდური პიესა; 14. ცხადიც და ნათელიც; 18. მარჯანიშვილის თეატრის ძველი თაობის მსახიობი; 19. ქართველი მსახიობი, (ბატონი) კახიანი; 20. მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობი; 23. ლირსებაც და პატივიც; 24. თეატრალური მიბაძვა; 25. იგივეა, რაც ყაჩაღი; 26. თეთრი არსება მ. ჯავახიშვილის მოთხრობიდან; 28. ერთი თეატრალური მეფე; 30. საპრეზიდენტო სახელი; 31. მინა — ფლორის „ენაზე“; 32. ქართველი ემიგრანტი მსახიობი; 33. სახის პოზიცია; 34. გადატანითი მნიშვნელობის მქონე სიტყვა-თქმა;

შვეულად: 1. მარჯანიშვილის თეატრის ძველი თაობის მსახიობი; 2. საქართველოს ერთი ციხე-ქალაქი; 3. ასოთა გადანაცვლებით მიღებული სიტყვა; 4. (ბატონი) მღვიმელი; 5. ბერნარდ შოუს ცნობილი პიესის პერსონაჟი; 6. მე-19 ს. ქართველი საზ. მოღვაწე; 8. ქართველი პოეტი და დრამატურგი, სანდრო... 9. პორტუგალიის დედაქალაქი; 13. იგივეა, რაც მრწამსი; 15. ქალაქი პოლანდიაში; 16. თენგიზ არჩვაძის კინოპერსონაჟი; 17. იგივეა, რაც ჯაშუში 21. ტარიელიც, ავთანდილიც, ფრიდონიც... 22. კინოსა და თეატრის ცნობილი ქართველი მსახიობი; 23. შვეული №17-ის არაქართული სინონიმი; 25. ხმასთან დაკავშირებული ცნება; 27. (ბატონი) ტრიპოლსკი, დღეობული მსახიობი, შინაურული სახელით; 28. (მუსიკ) ვენტურა, ფრანგი მსახიობი; 29. (ერთობ) თეატრალური ცნება.

კონკურსი

გთავაზობთ კუტის ფოტოს. გთხოვთ გაუკეთოთ შესაბამისი ხალიჩანი კომენტარი. საუკეთესო ვარიანტის ავტორი დაჯილდოვდება სპეციალური პრიზით.

კონკურსის და ვიქტორინის პასუხებს მოგვაცოდეთ 30 მარტამდე

სიზავა
აღამიანს აწუხებს არა ის, რაც ხდება, არამედ ის, თუ როგორ აფასებს იგი მომხდარს.

მონტანი

ანეკდოტი
ღამის ორ საათზე მღვდელს ერთი მთვრალი კაცი მიადგა და ჰკითხა:
— მამო, მართალია, რომ რომის პაპს ყველა კათოლიკეს კრება მოუწვევია საჯიდგომოდ?
— ნუ სცოდავ, შვილო ჩემო!
— რომ გამოფხიზლდები, მაშინ გაიპასუხებ?
— რომ გამოფხიზლდები, პაპი რალაში მჭირდება?!

„მე მომწონს ის, რომ ჩემი ეშინიათ“

სალამი ფრადის!

(ანუ ინტარვიუ თავად ფრადი კრიუგართან, უფრო სწორად ამ როლის შემსრულებელ რობერტ ანგლუნდთან)

რობერტ, როგორ იშვიათად ფრადი?

კომპარული სიზმრების შემდეგ ყოველთვის მქონდა სურვილი, რომ რეალურ ფილმში მეთამაშა რაიმე „ამგვარი“ როლი. ერთხელ ყური მოვკარი, რომ რეჟისორი კრეივენი „საშინელებათა სერიის“ გადასაღებად მსახიობს დაეძებს. მეც მიმინვიეს სასიხვ გადაღებაზე და იმისათვის, რომ „ფორმაში“ ვყოფილიყავი, წინა ღამით შეგნებულად არ დავიძინე, დილით ერთ ლიტრზე მეტი ყავა დავლიე და ამით პირველივე პირობა შევასრულე — მე სისხლისფერი თვალები „გავიკეთე“. შემდეგ სახე შევითეთრე, თმა სპეციალური კრემით გადავივლიე და სტუდიისაკენ გავემდურე. კრეივენმა უყოყმანოდ დამინიშნა როლზე.

ბრტყალებიანი ხელთათმანი როგორღა გაჩნდა?

ეს იდეა ერთმა ფაქტმა წარმოშვა: ფრადი კრიუგარის ისეთი ბიოგრაფია შევუთხზით, ვითომ იგი წარსულში პარიკ-მახერი იყო და სამართლებრივ ხმარებას „ოსტატურად“ შექმნილი. ასე გაჩნდა იდეა ხუთსამართლებიანი ხელთათმანის შე-

ქმნისა.

ვინ არის ფრადი კრიუგარი — დადებითი თუ უარყოფითი პერსონაჟი?

რაღა თქმა უნდა, დადებითი! მართალია, იგი ხალხს ხოცავს, მაგრამ ყოველივე ეს სიზმარში ხდება, სიზმარში კი არავინ იცის — ვინ ვინ არის.

მეექვსე „კომპარის“ რაღაში დაგჭირდა? ნუთუ ხუთ სერიის ვერ ითქვა ყველაფერი?

ხუთი სერიის შემდეგ ფილმის გადაღების უფლება მე შევისყიდე, რადგან ვთვლიდი, რომ უეს კრეივენზე ნაკლებად არ გავაკეთებდი „საშინელებათა“ ახლებურ ინტერპრეტაციას. მართალია, მე უკვე მოგებრებული მქონდა ეს პერსონაჟი (ექვსი ფილმის გარეშე 34 ნახევარსაათიანი ტელე-ვერსიაც არსებობს), მაგრამ ერთგვარი ამბიციურობის გამო

დასრულებისთანავე მოხვდნენ — თხრობა შემეყვიტა. მაგრამ მე მათი აღშფოთება უფრო მახალისებდა და ჩემს „თხუზელელებს“ მეტი „ფანტაზიით“ ვამდიდრებდი.

კურიოზები ხომ გქონია?

— ორიოდე წლის წინ, სალამო ხანს მანქანაში ჩავჯექი და უცებ სამი ლანორაკი „დამესხა თავს“ გაძარცვის მიზნით. მე ისღა მოვახერხე, რომ სამართებლიანი ხელთათმანი ჩავიცვი და მათ „ფრადი კრიუგარისეული“ მზერა ვტყორცნე... მაღლობა ღმერთს, რომ შევინდათ!

— არ მოგებრდათ ასეთი ცხოვრება?

— არა. შიში იმითაა სასარგებლო, რომ ადამიანებს უზარმაზარი ემოციური ტვირთისაგან გათავისუფლების საშუალებას აძლევს. მე მომწონს ჩემი „კობი“, რომელიც პროფესიად მექცა.

რა უშაშია თელა?

ოპიოს შტატის ქალაქ კლივლენდში მეორე მსოფლიო ომის დაწყებამდე 30 დღით ადრე დაიბადა ბიჭი — სახელად უესი. 10 წლის ასაკში მან კატეგორიულად განაცხადა, რომ სკოლაში აღარ ივლიდა, რადგან ერთი უფროსკლასელი გამუდმებით აწამებდა მას და ბიჭუნას ყოველდღე ერთი და იგივე სიზმარი ესიზმრებოდა — იგი საოცარი სისასტიკით იძიებდა შურს თავის მწვალებელზე.

შურისძიებამ „ოდნავ“ დაიგვიანა, მაგრამ მაინც აღსრულდა ის იმ გაგებით, რომ უეს კრეივენმა 1984 წელს გადაიღო ფილმი სახელწოდებით — „კომპარის თელების ქუჩაზე“ და ამ ფილმის მთავარ სისხლისმსმელ პერსონაჟს ფრადი კრიუგარი დაარქვა, ანუ სახელი და გვარი იმ უფროსკლასელისა, რომელმაც ბავშვობა გაუმწარა რეჟისორს.

რაც შეეხება თელას: ეს ხე ძალზედ პოპულარულია აშშ-ს საადრესო ტოპონიმიკაში; ამ ქვეყნის თითქმის ყოველ ქალაქში არის „თელების ქუჩა“ ისევე, როგორც ყოფ. სსრკ-ს ყოველ ქალაქსა თუ სოფელს თავისი „ლენინის ქუჩა“ გააჩნდა. სხვათა შორის, პრეზიდენტ კენედის სწორედ მაშინ ესროლეს, როცა მის ავტომობილს „თელების ქუჩაზე“ უნდა გადაეხვია...

ასე რომ, თელა ერთგვარი სიმბოლოა აშშ-ს ყოფისა... მთელი თავისი კომპარებით.

ვაპირებს სჭირდებათ მკურნალობა და არა დახოსვა

დროდადრო პრესის ფურცლებზე ფიგურირებს ერთი რუმინელი გრაფის სახელი, რომელიც მე-15 საუკუნეში ცხოვრობდა, მას ვლად ცეპეში ერქვა, თუმცა მთელი მსოფლიო უფრო დრაკულას სახელით იცნობს. სპეციალისტების აზრით, მისი საფარული „საკვები“ ჩვილ ბავშვთა სისხლი იყო, რაც მას მარადიული ახალგაზრდობისა და სიცოცხლის უზარაუტეს საშუალებას აძლევდა.

გასული წლის ლექსებში, ბუქარესტში პირველი სერიაში კონგრესი გაიმართა, რომელიც სქენებულ გრაფს მიეძღვნა. ამ თავჯდომარეზე ყველაფერი პირველში ზარ-ზეიმურაობით იყო მოწყობილი: კონგრესის მონაწილეებს სთავაზობდნენ სისხლისფერ ლიქორს, „დრაკულას“, რომელიც ალუბლის წვეთით იყო გაზავეებული; იქ დამსწრებს კი ერთი მთავარი კითხვა აღუდგებდა — სად იქნა სიკვდილით დასჯილი დრაკულა? აქამდე ეს საკითხი გამოცანად რჩებოდა და

ცნობილი იყო მხოლოდ ის, რომ სადაც ბუქარესტის სიახლოვეს, კუნძულ სნაგოვზე აუგეს ანდრეი სისხლისმსმელ გრაფს. ამ საკითხის გამოსაყვებად კანადელ მედიკოსთა ექსპედიცია ბუქარესტს ეწვია და დრაკულას ნარჩენების ძიებაში მთელი ის პატარა კუნძული გადათარა. ჩატარებულ იქნა მრავალი ლაბორატორიული გამოკვლევა და დადგინდა, რომ აქ აღმოჩენილი ერთი გვამის ნარჩენები სწორედ დრაკულას გვუთვნის, გაირკვა ისიც, თუ რა იყო მიზეზი ამ კაცის სისხლისმყოფეობისა.

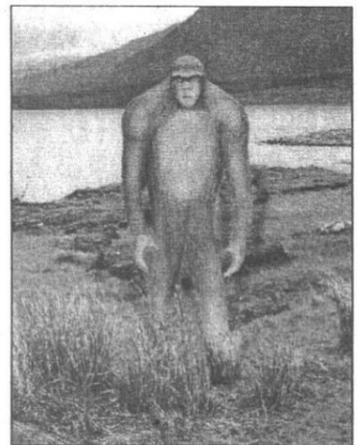
როგორც ჩანს, ვაპირები „ჩვეულებრივი“ ავადმყოფები არიან, მათი სნეულება კი გენების დეფექტითაა გამოწვეული. ეს ავადმყოფობა პირველ რიგში აზიანებს არა თავის ტვინს, არამედ — კანს. ანუ: გენეტიკურ პროგრამაში ასევეული რაღაც დარღვევა კანზე უკრებების დაგროვებას იწვევს, რაც უკრებების დაშლის მომასწავლებელია ამის გამოიხიბით იცვლება სხეულის ფორმა და დაავადებული ადამიანი მზის შუქზე გამოსვლისას ტკივლითან ერთად სირცხვილის გრანობითაც იტანება, ამიტომაც გარეთ გამოსვლის ერთადერთ დროდ გვიანი ღამეა რჩებათ და რაც მთავარია — მათ უწინდებათ უზარმაზარი სურვილი გამაგლობულისის მოპოვებისა... აბა, სად შექმლია მე-15 საუკუნეში გრაფ დრაკულას აღნიშნული „გამაგლობულისი“ ემუფა, თუ არა ცოცხალი ადამიანის სისხლი? გარდა შინაგანი მოზმარებისა, ვაპირებს უწინდებთ რწმენა, რომ სხეულზე სისხლის წაცხებაც „წამალივით“ გამოადგება მათს სხეულს... აი, სწორედ ამან წარმოშვა მითქმა-მოთქმა იმ სისხლისმსმელების შესახებ, რომლებიც სისხლის აბაზანებსაც კი იღებდნენ.

გარდა ვლად ცეპეშის — დრაკულასი — ცნობილია სხვა ვაპირიც — გერმანელი პეტრ ნირისი, რომელმაც 544 ადამიანის სიცოცხლე შეიწვია და 1581 წელს სიკვდილით იქნა დასჯილი.

თოვლის კაცი და ივან ტურბენეში

ჩვენი ეპოქის გამოუცნობ მოკლენათა შორის, შინაგანი ადგილი ეიძობა ისეთ ფაქტებს, რომლებიც ე. წ. იეტის, ანუ თოვლის კაცის ფენომენთანაა დაკავშირებული. არსებობს ასეთი ჰიპოთეზა: ათასწლეულების წინ ჩვენი წინაპრის, ნეანდერტალის ადამიანის განვითარება იური გზით წარმოიბარა: პირველი — თავის ტვინის ფუნქციონირება გაართულებისა და სრულყოფის შედეგად იშვა გონიერი ადამიანი, ხოლო მეორე გზა ბიოლოგიურ თვისებათა სრულყოფაში გამოიხატა, რამაც ძალის, ამტანიანობის და ექსტრასენსორული ტელეპათიურობის უყიდურესი გამოვლინებები მოგვცა და ასე იშვა გამოუცნობის არსება, რომელსაც, როგორც ითქვამს, თოვლის კაცად მოიხსენიებენ მრავალი ჰიპოთეზის მიმოქა-მოთქმა.

რედ.) საოცარი რამ მოიბოა გასულ ზაფხულს, ნაღობისას, იგი ჰაობებს შორის აღმოჩენილა იქ მას გზა დაკარგვითა და სანამ რაიმეს მოიხსნებოდა, მკრეე ხნით ჩაუჭულია უცებ ამ უცატირელ ადგილს მას მხარზე ვიღაც შეტება და მიუხედავად იმისა, რომ დაზარადა: ორი მტრის სიმოლის, ზშირი ბუჩუთ დაფარული, მიწაზე ჩამოვარდებულს ხელშიანი არსება, რომელიც მწერლის ვარაუდით, მღვდრობითი სქესის უნდა

ყოფილიყო. გაოგნებული ივან სერგევიჩი გაქცეულა და სადაც ტბის პირას ამოუფრია თავი; იგი კარგი მოცურავეა და სწორედ ცურვით განსწრებას ურჩხულისაგან თავის დაღწევა ჩემები გაუჭერია და წყალში შეაგდნო, მაგრამ ურჩხულს მასზე უფროსი ცურვა სკონია და რაღაც ხუმრობა-ბუმბობით ასდევნიდა მას. სანალო ივან სერგევიჩის ისევ ნაპირისკენ გამოუტურავს და გაოგნებულს ყრიაოლა მოურთავს, ბუდად იწვე ერთი მწეწმი აღმოჩნდა, რომელიც მას წამოეშვლა და ის „აბრბოცებული ურჩხული“ ერთად გაუდღაოა.

სხვათა შორის, ტურგენევის სანადირო ადგილებში მას შემდეგაც შეუნიშნათ მსგავსი არსებები; ცნობილია ის ფაქტიც, რომ ერთი გლეხი იოლოს კრევისას შეეგება ბანგვლიან, გამოსადრ გიგანტს, რომელმაც მხოლოდ შეაშინა იგი და არაფერი აწერა. ამ გლეხს არავინ უყურებდა ამ ამბავს, ის კი, განცდილი შიშის გამო ლოგინად ჩავარდა, წელიწადნახევრის იავადმყოფა და სული განუტრევა.

გთავაზობთ ერთ ფაქტს რუსი მწერლის, ივან ტურგენევის ცხოვრებიდან. ტურგენევის არქივში არის ერთი გაურკვევლი ჩანაწერი, რომელიც გამოცანად რჩებოდა მწერლის შემოქმედების მკვლევართათვის. ამ ჩანაწერში მხოლოდ რამდენიმე სიტყვა იკითხება: „საშინელება... მაიმული... ტბისთან... შამბარაში...“ აქედან რაიმე აზრის გამოტანა უკნა და ამიტომაც ეს ჩანაწერი ყურადღების გარეშე დარჩა მანამ, სანამ არ წააწუნდნენ ტურგენევის პირადი მიმოწერის აღრგატის, მწერლის ერთი მონადირე-პარტიზონის მოგონებას. — აი, ნაწყვტი ამ ეპისტოლეუდან. — აღუს ივან სერგევიჩმა (ტურგენევა —

ორიოდე ანგელოტი

ერთი მაღალკვალდიკოური მკითხავი ეუბნება კლიენტს: — შენი მხარი საშუალო სიმაღლის, ჭერა, ცისფერიაფლება, სიმატიური და მდიდარი ბიზნესმენი იქნება. — ო, რა ბედნიერება! — ეგებ ისიც მინიჩიოთ, თუ როგორ მოვიშრო ჩემი ახლანდელი მხარი?

მეუფელი: ეს ჭათამი ჩვენია თუ უცხოური? გამეფდელი: შენთვის რა შნიშნელობა აქვს? შენ ამ ჭათმის ჭამა გინდა თუ იმასთან ლაპარაკი? ცოლი გვიან დაბრუნდა სახლში. მხარმა დაუტია: — ამბავი მომიტანეს, ჭილო, რომა ტყეში მიხე დაგხედრიან და შენთვის ნამუსი აუხლია! — აბა, რას ამბობ? — რა ტყე ის იყო, სულ ერთი. ხე იღვან?

როლი და სასჯელი კინოს ისტორიაში პირველი ვაპირის როლი იანოშ კანკემა შეასრულა. ეს მსახიობი არაფრით დარჩებოდა სონაში, თუ არა ის ფაქტი, რომ ვაპირის თამაშის შემდეგ იგი იმავე სნეულებით დაავადდა, რაც მის პერსონაჟს სჭირდა — მსახიობს ადამიანის სისხლი მოსწურავდა, თუმცა იმდენი გონიერება კი შეერჩა, რომ მონენიებინა თავისი საქციელი ამ „უხამს“ ფილმში მონაწილეობის გამო ღდა თავისი სენი ღვთისაგან მოკლენილ სასჯელად ჩაეთვალა.

საშინელებათა შარის მულტიპლიკაციური პარტიანი

Advertisement for 'The Thing' (შინაგანი) featuring the author's name and contact information.

კასანდრა

მოქალაქე პირები და შემსრულებლები

კასანდრა - კორაიმა ტორესი
 იზნასიომ - მსვალდო რიოსი
 რანდუ - ჰენრი სოტო
 ალფონსო - რაულ ქსიკეზი
 პრეზინია - ნური ფლორესი
 დარინდა - მსკენსა მავასი
 ოფელია - კარმენსიტა კალდონი
 ჰემა - სესილია ვილიელალი
 მათიასი - ალექსანდრე მილიკი
 როსაურა - ლოლი სანჩესი
 არიცა - ვერონიკა კორტესი
 ჩაბელა - მარიკა მელინა

პროდიუსერი - მრნანდო ფარია
 რეჟისორი - ბრაციო დ'ანჯელო
 დელია ფიქლოს რომანის მიხედვით

გასული 1-33 სერიების მოკლე შინაარსი

აგერ უკვე მესამე თვეა, რაც ვენესუელაში გადაღებული ფილმი „ქართული“ ტელევიზორების ეკრანზე ხან ზღაპრით და ხან ცეკვა-თამაშით სახიერდება. როგორც ასეთი სერიალებს სწვევიათ, მრავალი პოტენციური მაყურებელი თანდათანობით ზღაპრული მოგონებით ერთვება სიუჟეტურ ხლართებში. მართალია, სადღაც მეოცე ან ორმოცდამეათე სერიიდან შეიძლება ფილმის თვალის დევნება შინაარსის თითქმის დეტალური აღდგენით, მაგრამ ზოგი რამ მაინც უნდა გაგვიხსენოთ, სანამ ყოველი სერიის დაწყებულბით აღწერას შევუდგებით.

მაიცი 306 306 არის (და ხალ არის)?

ეს ამბავი ვენესუელას ერთ პატარა ქალაქში ხდება. ვენესუელა კი სამხრეთ ამერიკაში გახლავთ, სადაც პერუსა და ბრაზილიის სამეზობლოში. სხვათა შორის, ამ ქვეყნის სახელი „ვენეციიდან“ წარმოდგა, ანუ: ესპანელ მოგზაურებს მდინარე ორინოკოს შესართავში ერთი წყალზე გაშენებული ქალაქი უნახათ და უთქვამთ:

— აა, შენვლეთ — ზღაპრული პატარა ვენეციაო (ვენესუელა) და მთლი აქაურბას ეს სახელი შევარკვათო.

რა მაგის პასუხა და, გრძელ-გრძელი ტელევიზორების გადაღება ამ ჩვენს ვენესუელაშიც უყვართ. ვებ გახსოვთ კიდევ, ამ სამი-ოთხი წლის წინ ერთი ქართული ტელეკომპანიის ფილმ „რეკონსტრუქციის“ გეოგრაფიკა ყოველ დღილა-საღამოს, რომელიც სწორედ ვენესუელაში იყო გადაღებული. აი, ახლა კი „კასანდრა“ მოვიდა ჩვენთან. მოსკოვის გავლით. გასულ ზაფხულს მოსკოვის ერთმა ტელეკომპანიამ „კასანდრა“ დიდი წარმატება-რეკლამებით დაასრულა და ამზობენ, მთელი მოსკოვი ააქეთი-ნაო, თუმცა შორს წაველით...

ჰოდა, იმას გუებნებოდა:

მდიდარი და სახელოვანი კაცია ალფონსო არონა. ფულიც აქვს, ქონებაც და დიდი სახლიც. ამ სახლში ახლა უამრავი ხალხი ცხოვრობს: ზოგი შვილი, ზოგი გავის, ზოგი ერთ ადგილზე ზის და სულ ლაპარაკობს და ლაპარაკობს. ამ უკანასკნელთა რიცხვს ჰემა და ოფელია მიეკუთვნებიან; მათ ყველაფერი ახსოვთ და ყველაფერი გა(კორ)ანალიზებული აქვთ. ჰემა ალფონსოს პირველი ცოლის და გახლავთ, ოფელია კი ხსენებული ბატონის ერთადერთი ქალიშვილის,

ანდრეინას მეგობარი იყო ოფელაც. ეს „ოფელაც“ იმიტომ ვთქვით, რომ ანდრეინა ცოცხალი აღარ არის. იგი ძალზედ ახალგაზრდა დაიღუპა ამ ოციოდე წლის წინ. რაღაც განუკურნებელი სენი სჭირდა და, თავისი საბრალო მამის მრავალი მცდელობის მიუხედავად, ვერაფრით შეძლო ფეხზე წამოდგომა. მანამდე კი ანდრეინამ გათხოვდაც მოასწრო, შეიღაც შეეძინა, ახალგაზრდა ქმრის, ერნესტოს აუ-აკატასტროფაში დაღუპვაც გადაიტანა და მიიკვალა. ეჰ, რას იზამ, ღმერთმა აცნონოს!

ახლა ამ ნაწარმოების უარყოფითი პერსონაჟების მთავარი „დამრტყმელი ძალა“, ერთნაირ უნდა ვახსენოთ. იგი ალფონსოს მეორე ცოლია, ჰემა ორი ვაჟი, ლუის-დავიდი და იგნასიო, რომლებიც ტყუპებივით ჰგანან ერთმანეთს, ერთნაირს ძალიან უყვარს გათამაშებულ-განებიერებული იგნასიო... კი ბატონო, შეილი ყველას უყვარს, მაგრამ ასე? — შენი შეილის ბუნებრივების

გამო სხვა ხომ არ უნდა გაწირო?! აი, ერთნაირად კი ის პატარა გოგონა (ანდრეინას შვილი) ალფონსოს ერთადერთი ნუკეში და იმედი, თავისი იგნასიოს მოცილეუ მიიჩნია, ალფონსოს ქონების

ზოგი რამ გაგვიხსენოთ...

გაყოფაში და ბავშვი სასიკვდილოდ არ გაუშვებია, მაგრამ ბოშებს მიუვლო, იმ ბოშებისგან კი მკითხავი დარინდას მკვლარი შვილიშვილი მოიყვანა და ალფონსოს უთხრა — ანდრეინას გოგონა დაიღუპაო.

ეს ამბავი შინამოსამსახურე მატე-ასმა აღასრულა, ზემოთხსენებულ ოფელიას კი ეჭვი ჩაესახა, რადგან მკვლარი ბავშვი შავტუხა იყო და სულაც არ ჰგავდა ქათქათა ანდრეინას მემკვიდრეს. ბოშები თავისი ცირკით წაივინდნ და ჩვენც აღარაფერი ვიცით — რა ყოფით განვლეს თითქმის თვრამეტი წელი ალფონსოს ოჯახის წევრებმა... ერთი კია, რომ აქ გამოჩნდა ვინმე ჩაბელა, რომელიც ამ ოჯახს სულ ჩვილ ასაკში მიუვლეს და ალფონსოს გულმოდგინებით შეიღვივებდა დაუწყვეს

დავიდიც, რომელმაც თავის ოჯახს ამცნო ასეთი უცნაური ბოშა-ქალის გამოჩენა ქალაქში. ამის გაგონებაზე ერთნაირს ფერი ეცვალა და სანამ იგი მატეასთან ერთად იმის დადგენას შეძლებდა — არის თუ არა კასანდრა მათ მიერ გაცვლილი გოგონა, იგნასიოს ძმამ, ლუის-დავიდმა კასანდრას გაცნობა მოახერხა და მათ შორის ჩაისახა ის გრძობა, რაც ჩვეულებრივ ჩნდება. ლამაზ გოგონა და ლამაზ ბიჭს შორის („სხვა რა უნდა სიყვარულსა?“)

დავიდი ცირკის არცერთ წარმოდგენას არ აცდენს, ეს უყვარდღებოდ არ რჩება რანდუს და იწყება ეკვიანობის მთელი კასკადი, რაც ათიოდე სერიის მანძილზე საოცრად აღიზიანებს მაყურებელს. სხვათა შორის, კასანდრა ცირკის კლოუნს, ტობიასაც უყვარს,

ზრდა... ეს „ქალბატონიც“ ფილმის უარყოფითი გმირების საში ჩავეწერთ. ბოშათა ბანაკი ბრუნდებოა.

დარინდამ ნაწყობობე ბავშვს კასანდრა დაარქვა და მთელი თავისი ბოშური ჯადო-მადლობით განიზრახა მისი აღზრდა საიმისოდ, რომ ბოლოს ცირკის მომავალი პატრონის, დანების მსროლელი რანდუსათვის მიეთხოვებინა. რანდუს და კასანდრას ერთი საცირკო ნომერი აქვთ — კასანდრას მხრულზე დაფაზე ამგვრებენ და რანდუს მას (დაფას) დანებს ასობს; ამის შემდეგარე ყველა მაყურებელს სული ეხუთება, რანდუ კი უშეცლომოდ ისვრის ბასრ იარაღს, კასანდრას ნაკარსაც არ უტოლებს. აი, ასეთი უცნაური სიყვარულია მათ შორის — რისკით და ვნებით სავსე.

ახლა კიდევ ერთი უარყოფითი პერსონაჟი გავიცნოთ, სახელად — არიცა. ამ ქალს რანდუ უყვარს და კასანდრას უბოროტესი მტერიც ამიტომ გახლავთ, თუმცა ისევ ცირკს დაუბრუნდეთ.

თვრამეტი წლის შემდეგ ბოშე-ტყაღე ცირკი იმ ქალაქში დაბრუნდა, სადაც კასანდრა დაიბადა, თუმცა მან ეს არ იცის და ჰგონია, რომ მისი ბოშა დედა ვიღაც არის ტობის კაცს გაჰყვა, სადაც დაიღუპა და ამიტომაც დაიბადა. მისი ერთადერთი პატრონი ბებიია დარინდა გახლავთ. ჰოდა, იმას მოგახსენებდით, რომ ცირკი ალფონსო არონას ქალაქში დაბრუნდა...

ბოშებმა ცეკვა-თამაშით განვლეს ქალაქის მთავარი ქუჩა. განსაკუთრებით გამოირჩეოდა ცისფერთვალა და კანქათათა კასანდრა, რომელმაც ყველა მოხიბლა და მათ შორის ლუის-

მაგრამ მას, როგორც ჩანს, მხოლოდ უიმედო შეყვარებულის ფუნქცია აქონდა ამ ფილმში. ამასობაში კი ერთნაირს თავისი მოციქულის, მატეასის დამხარებით ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ კასანდრა ანდრეინას ქალიშვილია და ასე იწყება ამის პირველი ინტრიგა — ღმერთმა დაიფაროს, რომ ალფონსომ სადმე ნახოს კასანდრა! ეს გოგონა, ხომ გაჭრილი ვაშლივით ჰგავს დედა-მისს და ალფონსო უშალ შეიცილობს მასში თავის შვილიშვილს.

ინტრიგის დასაწყისი

კასანდრა და დავიდი, სადაც მთებში ხვდებიან ერთმანეთს და მარადიულ სიყვარულში უფიცებიან ურთიერთს. ამასობაში კი რანდუ დანით დაჭრის ტობიასს... ეკვიანობის ნადავზე და ამიტომაც კასანდრას უნდება შიში, რომ ბოშათა მომავალი ბარონი თავის სათაფრებელ უფლისწულსაც დაუშვებს რამეს... არც არცაა მოსვენებული, იგი ყველა ხერხს ხმარობს საიმისოდ, რომ კასანდრას სასიყვარულო ამბავი რანდუს ამცნოს, თუმცა პარალელურად სხვა ინტრიგაც მზადდება.

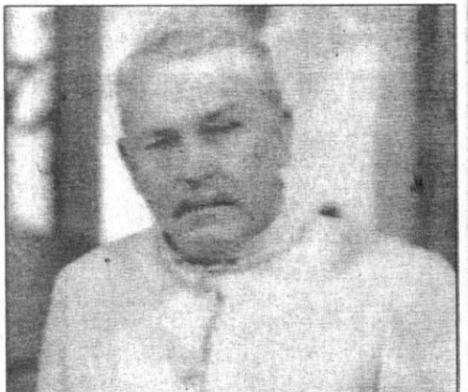
ნებიერი იგნასიო დედამისის წყალობით ანერხებს იმას, რომ შეისყიდოს მისი ის ნაკვეთი, რომელზედაც თავისი ძმა დავიდი იმელებს ამყარებდა. იმედაცრქუ-ბული დავიდი გარბის ამ ქალაქიდან და თავის სატრფოს, კასანდრას ბედის ანაბარა ტოვებს; იგნასიო კი სრულიად შემთხვევით ეურს მოკრავს დედამისისა და მატეასის საუბარს და შეიტყობს იმ ამბავს, რომ კასანდრა მისი მამინაცულის, ალფონსოს შვილიშვილია. ასე ხდება იგნასიო კასანდრას მთავარი მტერი, იგი განიზრახავს კასანდრას მოკლას და, გამოიყენებს რა თავის ძმასთან მსგავსებას, მშენიერი ბოშა-ქალის მიხეზურის როლის შესრულებას შეუდგება.

კასანდრა ერთხელ, სრულიად შემთხვევით ერთ მდიდრულ სახლს მიადგება და იფიქრებს — ასეთ მდიდრულთან სამკითხაოდ მისვლა ცუდი არ იქნებოდა და შევა იმ სახლში, სადაც მას ერთნაირს, ჩაბელა და როსაურა (მატეასის ქალიშვილი) დახვდებიან. ყოველი მათგანი კასანდრას ფარული თუ აშკარა მტერია, ისინი მოაწვობენ ისე, რომ კასანდრას არონას ოჯახის გულსაბნევის ქერლობაში დასდებოდა ბრალი... საწყალი გოგო თავს იმართლებს, მაგრამ გაავებულიქალების რისხვას თავიდან ვერ იცილებს, თუმცა ეს არ არის მთავარი, მთავარი ისაა, რომ ამ ებიზიდის გამო განწყობა რწმუნა, რომ ეს ანდრეინას ქალიშვილია, რომ ის ცოცხალია?

ამასობაში ერთნაირს დარინდას მონახულებასაც მოახერხებს და ფულადი გასამრჯელოს საშუალებით ცდილობს მოხუც ბოშა-ქალს ხმა გააკენდინოს და როგორმე დაითანხმოს, რომ ცირკი ქალაქიდან წაივდეს, ცირკის ხელმძღვანელი მარსელინო კი ამის წინააღმდეგაა... ერთი სიტყვით, მდგომარეობა ითხოვს, რომ კასანდრა იმ ქალაქს მოშორდეს და ამიტომაც დარინდა და რანდუ შეთანხმდებიან, რომ კასანდრა წაიყვანონ და კარაკის ცირკში წაივინდნ სამუშაოდ... ასეც მოხდება, ისინი ალფონსოსა და იგნასიოს ქალაქიდან წაივლენ, მაგრამ კარაკის ცირკში სულ მალე ხანძარი ჩნდება, რანდუს ხელები დაეწვება და ახლა უკვე კასანდრას მოჰყავს უკან ბებიათა და რანდუ მშობლიურ ცირკში.

გავის ხანი... რანდუ გამოიჯანმრთელდება დამწვრობისაგან, მაგრამ ეკვიანობის სენი მას უფრო მეტად შეუწმდება; დედაც ის დღევ, როცა მან უნდა განაახლოს არენაზე გამოსვლა და დაფაზე გაკრულ კასანდრას დახეობი ესროლოს; ამ დღეს იგნასიოც ესწრება წარმოდგენას, რანდუ გაციოვებულია და, ალბათ, ეს განდა იმის მიზეზი, რომ მას სიზუსტემ უმტყუნა და დანა კასანდრას მარცხენა მხარზე დაარტო...

ცირკის არენაზე დაეცულ კასანდრასთან პირველი იგნასიო მიიჭრება და თავის სახლში წამოიყვანს... ჰემა და ოფელია კასანდრას იმ ოთახში დააწყვენ, სადაც მისი ნამძვლი დედა, აუადმყოფი ანდრეინა ებრძოდა სწულეებას. საიდუმლო თითქმის გაცხადდა: ყველა, ვინც ანდრეინას იცნობდა, დარწმუნდა, რომ კასანდრა მისი შვილია...

ხალ არის ალფონსო?

ალფონსო ერთნაირად აიბუღა, რომ ევროპაში წასულიყვნენ, რათა როგორმე განერიდებინა იგი იმ გოგონასათვის, რომელიც არავითარ შემთხვევაში არ უნდა ნახოს ბაბუამ, არ უნდა ნახოს, თორემ ბოროტი ბებიანაცვალის საიდუმლო უშალ გამოამჟღავნებდა, მაგრამ საქმე ითხოვს და ალფონსოც ბრუნდება შინ; მან არ იცის, რომ თავის სახლში ჭრილობისაგან განიკურნა ბოშა-ქალი, თუმცა ბოშა კი არა, მისი შვილიშვილია...

